

и констатира, че не е добро и е почти занемарено отъ страна на държавата. Той намира, че нашата учебна система е твърде едностранична и интелигентътъ следъ свършване, особено на сръдното училище, престава да чете. И, за да се избъгне, както ораторътъ я нарича, „вторичната неграмотност“, нужно е да се осигури съществуването на читалищата, гдето интелигента може да продължи своето самообразование.

Ораторътъ изтъкна и други доводи за защита на тезата си. Днесъ българската книга се заплашва отъ голѣма опасност — отъ изчезване. Нови книги, поради лошиятъ икономически условия, не се печататъ, а старите рискуватъ да преминатъ отъ книгоиздателите въ ръцетъ на бакалитъ. Българскиятъ интелигентъ днесъ не чете книги, защото е обеднялъ и не може да ги купува, защото сѫ скъпи. Затова обществото и държавата трѣба да дадатъ най-голѣмата си подкрепа на читалищата, гдето интелигентътъ ще намѣри добро и леснодостѣжно четиво.

Втори говори професоръ д-ръ Михаилъ Арнаудовъ, подпредседателъ на Съюза и председателъ на Писателския съюзъ. Той подкрепя основните мисли на г. Аргировъ, и апелира къмъ държавата да се притече на помощъ на нашите читалища.

Говориха следъ това народните представители г. г. А. Ляпчевъ, д-ръ Иосифъ Фаденхехтъ, Т. Г. Влайковъ и Ст. Костурковъ, а сѫщо така г-жа Димитрана Иванова отъ името на Женския съюзъ, Досю Негенцовъ отъ името на Българския учителски съюзъ, г-жа Лидия д-ръ Шишманова, г. Добри Немировъ и др.

Всички тия говоривши сѫ съгласни съ основните мисли на ораторите отъ Читалищния съюзъ и изтъкватъ, че условия за развитието не българската книга и култура ще се създадатъ, главно, ако читалищното дѣло бѫде щедро подкрепено отъ държавата — чрезъ специално читалищно законодателство, което да осигури на читалищата редовни и трайни приходи.

Читалищниятъ съюзъ, по поръка на Министерството на просвѣтата, е изработилъ проектъ на законъ за читалищата, който презъ тази сесия ще бѫде внесенъ за разглеждане въ Народното събрание. По поводъ на завчешашното събрание Читалищниятъ съюзъ е получилъ много телеграми отъ читалищата въ провинцията, съ които се настоява за бързото внасяне въ камарата на законопроекта за читалищата“.

*

В. „Зора“ отъ 3. XII. м. г. помѣсти статията „За повдигане на народната ни култура — Българската книга“:

„Въ недѣля, 30. XII., въ най-голѣмата университетска аудитория се бѣха стекли твърде загрижените за печалното състояние на българската книга и изобщо на българския духовенъ животъ, видни наши общественици, професори и писатели, повикани отъ управлението на Читалищния съюзъ да обмислятъ съвместно мѣрките, които се налагатъ за съживяване и тласкане къмъ народоподезна просвѣтна дѣйност на почти замрѣлите читалища въ Царството.

Събранието се председателствуваше отъ познатия енергиченъ деецъ въ тая областъ, проф. Иванъ Шишмановъ. Прѣвъ говори г. Аргировъ, директоръ на университетската библиотека и неуморенъ пропагандаторъ на идеята за осъване на страната ни съ общодостѣжни народни библиотеки. Той изтъкна съ данни, почерпени отъ миналото и днешно време, какъ се е пораждалъ и растѣлъ интересътъ къмъ книгата въ разните цивилизовани страни, въ какъвъ темпъ се е развило библиотечното дѣло по свѣта и какъ все повече и все повече библиотеката — отъ мѣртво хранилище на книги, се е преврѣщала на